

[Jensen (Lillering).]

lidt i Bero, indtil det bliver undersøgt, om Resultaterne af Udstykningsen paa Færøerne er af en saadan Karakter, at det kan siges, at det er en forsvarlig Udgift, Staten her paatager sig.

Efter de Oplysninger, som foreligger i Bemærkningerne, har Staten, som har foretaget Udskiftning i fire Bygder, haft en Udgift paa 151 500 Kr. Det er et ganske artigt Beløb, naar man ser hen til, at Lodsjerne i disse fire Bygder, som vel nok maa siges at skulle have Fordelen ved Udskiftningen, kun har udredet 11 500 Kr.

Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.

Samuelson: Med Hensyn til Forslag til Lov om Tillæg til Lov for Færøerne om Udskiftning af 20. April 1926 ønsker jeg at fremsætte nogle Bemærkninger.

Det fremgaar af Lovforslagets § 1, at Loven af 20. April 1926, der gennemførtes af den daværende Justitsminister, den nuværende Socialminister Steincke, foreslaas at skulle gælde indtil 1. April 1936.

I § 2 foreslaas der, at der, ud over hvad man maatte have til Rest af de tidligere bevilgede 150 000 Kr., 65 000 Kr. og 60 000 Kr., tilsammen 275 000 Kr., yderligere kan anvendes indtil 30 000 Kr. til Fremme af Udskiftningsarbejdet, og af Motiverne til Lovforslaget fremgaar det, at Beløbet skal anvendes til Afslutning af allerede paa-begyndte Udskiftninger. Herefter skulde saa Udskiftningerne paa Færøerne foreløbig stilles i Bero, saaledes at der ikke iværksættes ny Udskiftning, forinden der er tilvejebragt Klarhed over, om de opnaaede Fordele staaer i rimeligt Forhold til Bekostningerne. Desuden skal man overveje, om det ikke vil være rimeligt, at Lodsjerne kommer til at betale en betydelig større Part af de samlede Udgifter, end de gør nu.

Jeg er enig med den højtærede Landbrugsminister i, at Udskiftningsarbejdet koster mange Penge. Men det regnede man ogsaa med, da Loven af 1926 blev gennemført. Nu er Spørgsmaalet: Kan dette Arbejde ikke udføres billigere? I den Henseende maa jeg henvise til, at Udskiftningsformændene beskikkes af Ministeriet, og at det som Regel har været Folk her-nedefra, der har været Udskiftningsformænd, og det har sikkert været meget dygtige Folk, efter alt hvad jeg ved. Ministeriet har fastsat Honoraret for det Arbejde, Udskiftningsformændene har udført, og Hono-

retet for det Arbejde, som er udført Udskiftningen vedrørende, til alle dem, der har været med. Det er meget muligt, at disse Honorarer har været for store, herom skal jeg overhovedet ikke udtale mig; men det er, som sagt, Landbrugsministeriet, der har bestemt Størrelsen.

I Lovforslaget beskæftiger man sig ogsaa med Omkostningernes Fordeling mellem Staten og Lodsejerne. Den højtærede Minister kom til det Resultat, at det dog maaske vilde være rimeligt, om Lodsjerne, som naturligvis er meget interesserede i, at Udskiftningen foregaar, kom til at bære en betydelig større Part af de samlede Udgifter, end de gør efter den gældende Lov. Dertil maa jeg anføre, at det bestemmes i Loven, hvorledes Omkostningerne skal fordeles mellem Statskassen og Lodsejerne, og at Ministeriet har haft afgørende Indflydelse paa Lovens Affattelse. Det vil en nærmere Undersøgelse af Sagen fra 1926 give mig Ret i. Lodsejerne, hvoraf de største er Statens Fæstebønder, har, saa vidt jeg ved, betalt den Part af Omkostningerne, som det er paalagt dem.

Det vilde have været ønskeligt, om man i 1926, da man gennemførte denne Lov, havde overvejet dette Spørgsmaal noget nærmere, saaledes at man maaske ved nærmere Overvejelse var kommet til det Resultat, at Fordelingen skulde have været noget anderledes. Nu vil det være en meget kedelig Overraskelse for Lodsejerne, om man skulde komme til det Resultat, at man i 1934—1935 skal belaste Lodsejerne meget stærkere, end man i 1926 ønskede at belaste de samme Lodsejere. Jeg antager, at den Minister, der gennemførte Loven i 1926, har ment, at Forholdet var passende.

Det forekommer mig, at det burde undersøges, om Udskiftningsarbejdet ikke kan fremmes hurtigere, end sket er i den forløbne Periode, og om Arbejdet behøver at være saa kostbart. Den af den højtærede Minister anviste Vej i denne Sag, at stille Sagen i Bero, naar de nu paa-begyndte Udskiftninger er færdige, forekommer mig at være den allerdaarligste Udvej af alle. Deri vil jeg faa enstemmig Tilslutning hos alle Færinger. Der har nemlig for Landbrugsministeriet i flere Aar foreligget Begæringer om Udskiftninger, nødvendige Udskiftninger, som Ministeriet ikke har afvist, men som man ikke har fremmet. De interesserede har bestandig ventet paa, at den højtærede Landbrugsminister nu skulde komme til dem med Udskiftningen.

Det er ikke længe siden, at jeg har givet en af de ventende Bygder den Besked, at nu